

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9/2565

คำวินิจฉัย(คำสั่ง)ที่ 9/2565ศาลจังหวัดแพร่ศาลผู้ส่งความเห็นนาง พ.โจทก์ กรมสรรพากรจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้เอกชนในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กชาย ว. โจทก์ ยื่นฟ้อง กรมสรรพากร จำเลย ต่อศาลจังหวัดแพร่ ว่า โจทก์เป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กชาย ว. เด็กชาย ว. เป็นบุตรของโจทก์กับนาย ร. ผู้ค้างภาษี จำเลยได้ออกคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรของนาย ร. โดยจำเลยมีหนังสือไปถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้อายัดเงินในสมุดบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรของเด็กชาย ว. เพื่อนำไปชำระหนี้ภาษีอากรของนาย ร. โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร คำสั่งอายัดบัญชีเงินฝากดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้เด็กชาย ว. ได้รับความเสียหาย ขอให้เพิกถอนการบังคับคดีของจำเลยในการบังคับเอาทรัพย์สินของเด็กชาย ว. ให้จำเลยส่งมอบเงิน ๑๘,๘๐๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ได้รับเงินจาก

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้แก่เด็กชาย ว. จำเลยให้การและยื่นคำร้องว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ภาษีอากร ตามมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ศาลจังหวัดแพร่ จึงส่งสำนวนให้ประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง ประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร ภายหลังอ่านคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษให้คู่ความฟัง ทนายจำเลยแถลงว่า เมื่อประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยว่าคดีไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร จึงขอให้ส่งความเห็นไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเพื่อชี้ขาดตามมาตรา

คำพิพากษา

๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจังหวัดแพร่จึงมีคำสั่งให้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้ เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๙๒ บัญญัติว่า "ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือ ศาลทหาร ให้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินสี่คนตามที่กฎหมายบัญญัติเป็นกรรมการ" และวรรคสอง บัญญัติให้ "หลักเกณฑ์และวิธีการชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจระหว่างศาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ" และพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ บัญญัติให้ "ศาล" หมายความว่า ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น ดังนั้น การขัดแย้งกันในเรื่องเขตอำนาจศาลซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจระหว่างศาลที่จะต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตาม

พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) ต้องเป็นกรณีที่ความเห็นเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร ซึ่งเป็นศาลต่างระบบ ชัดแย้งกัน มิใช่กรณีที่เขตอำนาจศาลในระบบเดียวกันขัดแย้งกัน ดังนั้น การที่ศาลจังหวัดแพร่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล วินิจฉัยชี้ขาด โดยเห็นว่า การที่กรมสรรพากรใช้สิทธิตามกฎหมายอาญัติสิทธิเรียกร้องใน บัญชีเงินฝากของโจทก์เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ภาษีอากรค้างของนาย ร. และโจทก์มายื่นฟ้องคดีนี้ ต่อศาลจังหวัดแพร่ และต่อมาประธานศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษมีคำวินิจฉัยว่าคดีไม่อยู่ในเขต อำนาจของศาลภาษีอากร เป็นกรณีที่ศาลจังหวัดแพร่และศาลภาษีอากรมีความเห็นขัดแย้งกัน จึง ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเพื่อบินิจฉัยชี้ขาดต่อไปนั้น เป็นการอ้างว่า เขตอำนาจของศาลจังหวัดแพร่และศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลยุติธรรมที่อยู่ในระบบ เดียวกันขัดแย้งกันเอง ซึ่งกรณีดังกล่าวไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด อำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่จะวินิจฉัยชี้ขาดได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๙๒ ประกอบพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) การเสนอเรื่องของศาลจังหวัดแพร่ให้คณะกรรมการวินิจฉัย ชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลวินิจฉัยชี้ขาดในคดีของศาลจังหวัดแพร่ ระหว่าง นาง พ. ในฐานะ ผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กชาย ว. โจทก์ กรมสรรพากร จำเลย จึงไม่อยู่ในอำนาจของ คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๙๒ ประกอบพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยกคำร้อง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/9/2565>